

Panorpa communis. Ik las het artikel over de Mecoptera (speciaal Boreus) in „D. L. N.” en deel hieronder iets uit de levenswijze van *Panorpa communis* mede, dat den schrijver niet bekend schijnt te zijn; ik hoorde het van Prof. Mercier te Caen (Normandië) op zijn college in de zoölogie aan de Universiteit aldaar. — Alhoewel het voedsel bij beide geslachten van dezelfde aard is, heeft het ♂ twee paar zeer lange, het ♀ slechts rudimentaire speekselklieren. Dat die van het eerste zoo goed ontwikkeld zijn, staat in verband met het geslachtsleven; het ♀ laat zich n.l., zonder meer, niet gemakkelijk voor sexueele doeleinden naderen en het ♂ heeft het aan het product van zijn speekselklieren te danken, dat het desniettemin er toch zonder veel moeite in slaagt, de copulatie tot stand te brengen. Het deponeert n.l. in de nabijheid van het ♀, b.v. op een blad, een druppel van zijn speeksel, dat spoedig coaguleert en dan op een parel gelijkt. Het ♀ snelt op de aangeboden lekkernij toe en het ♂ maakt van de gelegenheid gebruik, om het met het tangetje aan zijn achterlijf te grijpen. Als het ♀ ongeduldig wordt, voordat het ♂ klaar is, zet dit laatste een tweede speekseldruppel af.

Ljouwert 17 Nov. 1931.

GERLOF KALMA.

Late Kookoek. Mevrouw E. Schuurings-Soldau te Wezep (Veluwe) zond ons een deel van een veerenkrans van een jongen kookoek, gevonden 9 October '31. De veeren zijn volkomen gaaf. Het sterfgeval was dus nog niet van langen datum, dus het was stellig wel een October-kookoek.

T.

Dwergmeeuw in Brabant. De volgende vogelwaarnemingen zullen U zonder twijfel interesseeren: 8 Nov. '31 zagen we (Bouwe Jansen, Scholten en onderget.) boven de „IJzeren Man”, een plasje aan den rand van Eindhoven, een meeuw met een zwarten band over de vleugels, die bij nadere observatie een dwergmeeuw bleek te zijn. De band was op den achterrug bijna verbonden, zoodat verwarring met drieteenmeeuw uitgesloten is. De snavel was zwart, boven 't oog een donker vlekje, pooten vleeschkleurig-bruin, onderzijde wit, dus een juv. exempl. in winterkleed. Het „watertreden” dat typeerend is voor de soort (De Lev. Nat. Maart 1927) zagen we zeer vaak. We zagen de vogel 9, 10, 11 en 12 Nov. steeds nog op dezelfde plaats, 14 Nov. was hij verdwenen. Is U van deze soort reeds een waarneming bekend zoo diep het binnenland in? Wij vonden het nogal bijzonder.

Verder zag Jansen op 11 Nov. 1 pestvogel op een afgesloten pleintje midden in de stad zich te goed doen aan bessen. De vogel bleef daar tot 14 Nov. Meerdere exemplaren zagen we niet, ondanks het afzoeken van de vele „bessentuintjes”. Zijn er reeds meerdere pestvogels gesignaleerd?

Eindhoven, 17 Nov. '31.

P. BRAKMAN.

Pestvogels. Hieronder volgen weer eenige berichten over pestvogels. Er zijn er toch wel meer dan in „gewone” jaren. Let vooral op de struiken met roode vruchten: rozen, Cotoneaster, Geldersche roos, hulst. De Pestvogels broeden in de bosschen benoorden den Poolcirkel. Hun broedgebied is niet bijzonder groot en er zijn dus niet zoo heel veel pestvogels op de wereld. Alleen wanneer ze een bijzonder goed broedjaar achter den rug hebben, of wanneer Noord-Europa dik onder de sneeuw ligt, krijgen wij een goede kans, om die prachtige vogels hier te zien. Let er eens op, of ge er ook ziet met roode lakpuntjes aan de staartveeren.

Wij zagen 6 à 7 vreemde vogels. Ze waren groter dan een musch en kleiner dan een lijster, groote kuif, heldere kleuren in de vleugels. Ze streken neer in een appelboom deden zich te goed aan een paar appeltjes, die nog in den top hingen. Vlogen spoedig verder in Zuidelijke richting.

Groningen, 6 Dec. '31.

A. VAN HOUTEN.

We zagen in ons tuintje in meidoornhaag en wilde rozenstruik, pikkende aan de bottels een pestvogel.

Haarlem, 6 Dec. '31.

W. C. BAKKER.

Rietblaren en een „ezelsbeet”. De blaren van het riet (*Phragmites communis*) vertoonen op ongeveer een vierde der lengte van den voet op de onderzijde drie rondachtige indeuken en daar tegenover even zooveel uitstulpingen.

In Westerwolde (provincie Groningen) heerscht het volksgeloof, dat deze oorspronkelijk ontstaan zijn door den beet van een ezel, waarop Jezus reed.

Zou men in dit tijdschrift willen mededeelen, of dat geloof ook elders bestaat?

Winschoten.

W. W. SCHIPPER.

Kauw en Paddestoel. Dat een Kauw zoowel dierlijk als plantaardig voedsel gebruikt is algemeen bekend. Maar dat de Ka, zooals we 'm hier noemen ook een liefhebber van paddestoelen is zal wel niet ieder weten, tenminste ik heb dit nooit gezien of ergens gelezen.